

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Наталія Мачинська¹, Наталія Вінарчук², Марія–Тереза Шоловій³

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Туган-Барановського, 7, Львів, Україна, UA–79005*

¹*nataliya.machynska@lnu.edu.ua;*

²*nataliia.vinarchuk@lnu.edu.ua;*

³*mariya-tereza.sholoviy@lnu.edu.ua*

Статтю присвячено комплексному дослідженню особливостей професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти в умовах закордонного освітнього простору. Актуальність обраної проблематики зумовлена сучасними глобальними викликами (пандемія та військова агресія), що вимагають від педагога максимальної гнучкості, стійкості та здатності до швидкої адаптації до суспільних змін. Потреба модернізації української системи дошкільної освіти чітко аргументована впровадженням нового Базового компонента дошкільної освіти (2021), реалізацією положень Закону України “Про дошкільну освіту” (2024) та розробкою сучасних професійних стандартів для вихователів і керівників закладів дошкільної освіти. Ці інтеграційні процеси вимагають від вітчизняних закладів вищої освіти ґрунтовного перегляду підходів до підготовки фахівців, імплементації кращих зарубіжних інноваційних методів та технологій, що забезпечують їхню конкурентоспроможність. Метою дослідження визначено теоретичний аналіз, виокремлення основних особливостей професійної підготовки майбутніх вихователів до педагогічної діяльності за кордоном, а також визначення провідних наукових підходів, які лежать в основі освітніх програм професійної підготовки майбутніх вихователів у провідних країнах світу. Під час дослідження застосовано методи теоретичного аналізу, синтезу, порівняння та систематизації для вивчення міжнародного досвіду. Проведено аналіз професійної підготовки фахівців дошкільної освіти у провідних країнах Європейського Союзу, США та Японії. Констатовано значну варіативність і наявність спільних якісних характеристик у наукових підходах до професійної підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти. З’ясовано, що підготовка відбувається в закладах вищої освіти різних типів (класичні університети, гуманітарні та муніципальні коледжі, технікуми, семінарії) з варіативною тривалістю навчання – від двох до чотирьох років.

Ключові слова: майбутні вихователі, зарубіжний досвід, професійна підготовка, заклад дошкільної освіти, заклад вищої освіти, наукові підходи.

Постановка проблеми. Становлення педагога, його професійне вдосконалення відбувається протягом усього життя. Сучасний світ є дуже швидкоплинним та неочікуваним. Спершу пандемія Covid-2019, згодом –

повномасштабне вторгнення росії в Україну, впровадження воєнного стану в Україні – усе це спричинило необхідність внесення змін у систему професійної підготовки саме фахівців педагогічної освіти, адже педагог має бути гнучким та здатним долати труднощі зі змінами, які відбуваються у суспільстві. Необхідність перегляду положень системи дошкільної освіти зумовлена впровадженням нового Базового компонента дошкільної освіти (Державний стандарт дошкільної освіти 2021), розробкою професійних стандартів “Керівник (директор) закладу дошкільної освіти” (2021), “Вихователь закладу дошкільної освіти” (2021), реалізацією положень Закону України “Про дошкільну освіту” (2024). Тому важливим є зміна до підходів у професійній підготовці майбутніх фахівців освіти, а саме вихователів закладів дошкільної освіти (ЗДО).

Сучасні інтеграційні процеси у сфері освіти вимагають від України міжнародного досвіду у підготовці майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. Вважаємо, що існує необхідність у вивченні зарубіжних моделей підготовки фахівців у сфері освіти, аналізі інноваційних методів та технологій підготовки, що забезпечують їхню конкурентоспроможність і готовність працювати в умовах глобалізованого освітнього простору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою професійної підготовки фахівців у закладах вищої освіти в Україні займається чимало вчених: Г. Бойко, Г. Беленька, Н. Гавриш, Л. Зданевич, В. Деленко, Н. Мачинська, Н. Трофаїла та ін. Так, зокрема: І. Дичківська, І. Улюкаєва проводять порівняльний аналіз українського та європейського досвіду; О. Гнізділова, Н. Коваль цікавляться міжнародним досвідом у сфері освіти; Т. Кристопчук досліджує моделі та практики підготовки майбутніх вихователів до роботи з дітьми з особливими освітніми проблемами за кордоном.

Мета статті – виокремити та проаналізувати особливості професійної підготовки майбутніх вихователів до педагогічної діяльності в закладах дошкільної освіти за кордоном, провести теоретичний аналіз проблеми професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ми зазначаємо, що професійна підготовка майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти – це сукупність теоретико-практичних заходів, які систематично реалізуються в умовах чітко зорганізованого освітнього процесу закладу вищої освіти з метою формування широкого загального світогляду і високої професійної культури, укладання професійних знань дошкільної педагогіки, психології та методик дошкільної освіти; здатності реалізувати свої знання на практиці. Аналізуючи низку джерел в контексті проблематики нашого дослідження, ми виокремили найбільш характерні ознаки змісту дефініції “професійна підготовка”, зокрема це: багатофактурна структура, спеціально організований освітній процес, який вирізняється комплексом професійно-зорієнтованих психолого-педагогічних умов, а також система організаційних, педагогічних заходів.

Спершу коротко опишемо професійну підготовку майбутніх вихователів у Львівському національному університеті імені Івана Франка на факультеті педагогічної освіти, кафедра початкової та дошкільної освіти. Підготовка відбувається на освітньо-професійній програмі “Дошкільна освіта” (ОПП) для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю А2 Дошкільна освіта, галузь знань А Освіта. Обсяг програми – 240 кредитів, термін навчання – 3 роки 10 місяців (денна та заочна форми здобуття освіти). Придатність до працевлаштування – бакалавр дошкільної освіти має право обіймати такі посади: 2332 – вихователь дошкільного навчального закладу, 3340 – вихователь. Всього освітніх обов’язкових компонентів 38, а вибіркових – 12 (<https://pedagogy.lnu.edu.ua/academics/bachelor/curriculum-preschool-education>).

Серед фахових компетентностей, виокремлених в означеній освітній програмі, ми вважаємо за доцільне виділити найбільш характерні, які вирізняють цю ОПП серед вітчизняної системи професійної підготовки майбутніх вихователів ЗДО, зокрема:

- здатність до формування та розвитку ключових компетенцій (навички здорового способу життя та екологічно безпечної поведінки, розвиток мовлення та пізнавальної мотивації, національно-патріотичне виховання тощо) у дітей раннього та дошкільного віку;
- здатність планувати та здійснювати освітній процес у закладах дошкільної освіти з урахуванням індивідуальних та вікових особливостей дітей з особливими освітніми процесами (<chrome-extension://kdpelmjpfafjppnhbloffcjpeomlnpah/https://pedagogy.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2025/10/OPP-Doshkilna-osvita-2025-2.pdf>).

Мельник Н. І., вивчаючи особливості системи професійної підготовки фахівців дошкільної освіти у США, визначає сучасну систему управління підготовкою кадрів, яка складається з Ради професійного розвитку в дошкільній освіті, до якої входять:

- національна асоціація освіти дітей;
- головне управління “Хед Старт” (до якого належить Освітній центр, що виконує координуючі функції у сфері державної освітньої політики Сполучених Штатів) [2].

Професійна підготовка майбутніх вихователів ЗДО в Америці відбувається у багатьох навчальних закладах різних типів: університети, гуманітарні коледжі та муніципальні коледжі та інститути.

Мельник Н. І., на основі вивченого досвіду підготовки майбутніх вихователів, виокремила професійно-педагогічні компетентності американського вихователя. А саме:

- педагогічно-методична компетентність;
- інформаційно-комунікаційна компетентність;
- загальнонаукова компетентність;
- психологічна компетентність;

- загальнокультурна компетентність [2].

Сушенко Л., вивчаючи досвід підготовки педагогічних працівників у Японії, зазначає, що підготовка відбувається в університетах на педагогічних факультетах (2–3 роки навчання). У молодших коледжах готують вихователів закладів дошкільної освіти та педагогів молодшої школи. Навчальний план підготовки вчителя складається з таких циклів: загальноосвітній цикл, психолого-педагогічний та спеціальний цикли. Також студенти проходять педагогічну практику, університети визначають бази практики та терміни самостійно [6, с. 97].

Мкртічян О. А. зазначає, що спеціальність вихователя ЗДО в Данії можна отримати після вісімнадцяти років та з наявною завершеною середньою освітою. Професійна підготовка майбутнього вихователя не відбувається у класичних університетах, а в установах університетського типу: семінаріях, де навчання продовжується протягом 41 місяця.

В Іспанії підготовка техніків раннього дитинства (в Іспанії вихователя дітей дошкільного віку називають: “educador infantil” або “maestro de educación infantil”, у нас – майбутніх вихователів) проходить одночасно з підготовкою вчителів початкової школи. Відбувається теоретична та практична підготовка по загальних модулях для двох спеціальностей. Напрямок дошкільна освіта містить дві спеціальності: “Передовий технік до початкової освіти”, “Шкільний вчитель дошкільної освіти”. Для отримання кваліфікації “Передовий технік до початкової освіти” навчання проходить в державних або приватних установах, уповноважених органами освіти, національних довідкових установах у сфері професійної підготовки, інтегрованих закладах професійної підготовки. Навчання відбувається протягом двох років, 2 000 год. Щодо кваліфікації “Шкільний вчитель дошкільної освіти” навчання відбувається протягом чотирьох академічних років, 7 200 год. Ступінь бакалавра можна отримати у державних або приватних університетських навчальних закладах.

Щоб отримати університетський ступінь учителя дошкільної освіти в Іспанії, потрібно виконати одну з цих умов:

- завершити ступінь Bachillerato або еквівалент і пройти вступний іспит університету;
- отримати сертифікат VT Advanced Technician;
- скласти вступний іспит для студентів старше 25 років [7].

У Чехії для роботи вихователем у дитячому садку достатньо мати вищу професійну або середню освіту і скласти іспит зрілості. Щоб отримати кваліфікацію “Вихователя дошкільних закладів” (“Předškolní a mimoškolní pedagogika”), потрібно:

- у старших класах середньої школи майбутні вихователі проходять чотирирічну навчальну програму за спеціальністю “Педагогіка дошкільної освіти та позашкільної діяльності”, яка закінчується екзаменом Maturita;

- у закладах вищої освіти можна отримати кваліфікацію вихователя закладу дошкільної освіти та отримати диплом бакалавра. Навчання відбувається протягом трьох років [7].

Мкртічян О. А., аналізуючи підготовку майбутніх вихователів у Франції, зазначає, що вона відбувається не лише, як звичайно, у закладах вищої освіти, а й у спеціальних закладах. Щоб отримати кваліфікацію вихователя закладу дошкільної освіти, потрібно закінчити коледж та отримати диплом, навчання відбувається протягом трьох років. Також потрібно здати національний іспит. Майбутні вихователі вивчають педагогічні дисципліни, соціологію, філософію та профільні дисципліни елементарного виховання [3, с. 64].

Педагогічна підготовка вихователів закладів дошкільної освіти в Туреччині проходить за програмами вищої педагогічної освіти. Навчання відбувається за програмами, які розраховані на чотири роки навчання. Освітні програми класифікуються за трьома категоріями: польові курси, курси педагогічної професії, курси загальної культури [7].

У Німеччині підготовка майбутніх вихователів та педагогічного персоналу проходить у технікумах (Fachschulen), закладах вищої освіти, спеціальних курсах. Щоб отримати диплом у ЗВО, потрібно пройти трирічний курс навчання та рік практичної підготовки. Також можна пройти чотирирічне навчання у ЗВО з двох інтегрованих семестрів досвіду роботи (Praxissemester) [7].

У Румунії для підготовки педагогів використовують базовий та розширений навчальні плани, які мають певну структуру. До базового навчального плану належать: дисципліни психолого-педагогічної підготовки та дисципліни дидактичної і профільної підготовки. Розширений навчальний план містить: додаткові дисципліни психолого-педагогічної, дидактичної та профільної підготовки [7].

Мкртічян О. А. зазначає, що кафедри дошкільної та початкової шкільної педагогіки створюються лише у складі ЗВО, де є факультети психології та педагогіки. Навчання має подвійну спеціалізацію – заклади дошкільної освіти та початкові школи [3, с. 64].

Важливо зазначити, що з 2020 року в Румунії існують альтернативні напрями навчання:

1. Паралельна модель – проходить через психолого-педагогічний режим. Ця модель реалізується паралельно з спеціалізованим навчанням.
2. Послідовна модель – проходить через дворічну дидактичну магістратуру. Пілотний етап цієї моделі відбувається після завершення навчання на бакалавраті [7].

Подасмо вищенаведену інформацію в узагальненій таблиці.

Особливості підготовки вихователів до роботи в ЗДО (укладено авторами)

Країна	Особливості підготовки вихователів ЗДО
США	Підготовка проходить у різних типах закладів: університети, гуманітарні та муніципальні коледжі, інститути. Систему координує Рада професійного розвитку у сфері дошкільної освіти (Національна асоціація освіти дітей, управління “Head Start”).
Японія	Підготовка відбувається в університетах на педагогічних факультетах (2–3 роки), а також у молодших коледжах. Обов’язковою є педагогічна практика, бази якої визначають університети.
Данія	Спеціальність вихователя отримують у семінаріях – установах університетського типу. Навчання триває 41 місяць.
Іспанія	Існують дві кваліфікації: “Передовий технік раннього дитинства” (2 роки, 2 000 год) – у профтехнічних закладах; “Вчитель дошкільної освіти” (4 роки, 7 200 год) – у ЗВО.
Чехія	Підготовка: чотирирічна програма у старшій школі зі спеціалізації “Předškolní a mimoškolní pedagogika”; або бакалаврат (3 роки) у ЗВО.
Франція	Підготовка проходить не лише в університетах, а й у спеціальних закладах (коледжах). Навчання триває 3 роки та завершується національним іспитом.
Туреччина	Підготовка відбувається у закладах вищої педагогічної освіти за чотирирічною програмою. Курси поділяють на: польові, педагогічні та загальнокультурні.
Німеччина	Освіту здобувають у Fachschulen (технікуми) або у ЗВО. В університетах: 3 роки теорії + 1 рік практики; або чотирирічне інтегроване навчання з двома семестрами практичного досвіду (Praxissemester).
Румунія	Кафедри дошкільної педагогіки працюють при факультетах психології та педагогіки. Існує подвійна спеціалізація (дошкілля + початкова школа).

Сучасний зарубіжний досвід підготовки вихователів засвідчує перехід до практико-орієнтованих моделей професійного становлення, де університетська теорія поєднується з інтенсивною педагогічною практикою. В освітніх системах провідних країн пріоритет набуває компетентнісний підхід, цифрова мобільність та індивідуалізація професійної траєкторії майбутнього педагога. Для нашої освіти основним викликом залишається трансформація змісту підготовки, що потребує оновлення методичного забезпечення та розширення співпраці з базами практики, стейкхолдерами.

Проведений теоретичний аналіз змісту професійної підготовки майбутніх вихователів допоміг виокремити як спільні сучасні наукові підходи до професійної підготовки майбутніх вихователів у зарубіжних країнах, так і специфічні, які є характерними для освітніх систем окремих країн.

Отож ми виокремили спільні наукові (компетентнісний; діяльнісний; системний), а також визначили специфічні (інтегрований підхід, технологічний) підходи до професійної підготовки майбутніх вихователів.

Так, скажімо, *компетентнісний підхід* лежить в основі усіх освітніх програм підготовки майбутніх вихователів дошкільної освіти. Завдяки компетентнісному підходу побудовано також ОП в Україні. *Діяльнісний підхід* характерний теж для більшості освітніх програм, адже залежно від типу ОП практична підготовка майбутніх вихователів займає значну частину часу, відведеного на освітній процес (Японія, Німеччина). Варто зазначити, що для вітчизняних ОП практична складова є дуже важливим компонентом професійної підготовки майбутніх вихователів, адже відповідно до нормативних документів обсяг практики визначається в межах 22–24 кредитів і починається з першого року навчання. *Системний підхід* є спільним для усіх ОП, що чітко простежується у поєднанні теоретичної та практичної складових підготовки, у забезпеченні наступності в отриманні освітніх рівнів, у побудові логічно-освітніх схем вивчення як загальноосвітніх, так і професійно-зорієнтованих навчальних дисциплін.

Щодо викоремлених специфічних підходів, то заслуговують на увагу деякі з них. Так, зокрема, *інтегрований підхід*, який передбачає поєднання дошкільної та початкової освіти, чітко простежується в освітніх програмах підготовки майбутніх педагогів Румунії та Іспанії. У цих країнах немає окремих освітніх програм підготовки вихователів дошкільної освіти. Розробники програм зазначають, що паралельна підготовка вихователів дошкільної освіти та вчителів початкової школи забезпечить формування ширшого кола компетентностей майбутніх фахівців, розширить можливості їх працевлаштування, забезпечить їх конкурентноспроможність. *Технологічний підхід*, як показник застосування різноманітних освітніх технологій у професійній підготовці майбутніх фахівців для дошкільної освіти, ми виокремили як специфічний через низку показників. Так, скажімо, використання різних технологій (поєднання як комунікаційних, так і цифрових) є характерним для багатьох освітніх програм США, Японії та Туреччини. Заслуговує на увагу й дотримання традицій у виборі технологій навчання. Наприклад, більшість освітніх програм Німеччини пропонують за основу дві технології навчання – систему Марії Монтесорі та Вальдорфську педагогіку Рудольфа Штайнера. Особливо цікавим є досвід підготовки майбутніх вихователів у Туреччині, де передбачено польові, педагогічні та загальнокультурні освітні курси. Це, своєю чергою, зумовлює використання різних цифрових освітніх технологій.

Особливістю побудови освітніх програм ми визначаємо й часовий проміжок навчання майбутніх фахівців для дошкільної освіти. Зокрема, у Туреччині та Німеччині діють освітні програми, де навчання триває 4 роки, натомість освітні заклади Франції, Чехії та Японії пропонують трирічний термін професійної підготовки; в Іспанії тривалість навчання залежить від обраної

освітньої програми: 2 роки для майбутніх вихователів, які працюватимуть виключно з дітьми раннього віку, 4 роки для тих, хто працюватиме з дітьми старшого дошкільного віку та учнями початкової школи (тут також дотримуються інтегрованого підходу побудови освітніх програм). Варто зазначити, що в Україні підготовка майбутніх вихователів для закладів дошкільної освіти в умовах закладу вищої освіти (перший рівень вищої освіти – бакалавр) триває 3 роки 10 місяців і є уніфікованою для усіх ОП.

Висновки. Ґрунтуючись на аналізі міжнародного досвіду підготовки майбутніх вихователів, вважаємо, що є на часі є необхідність модернізації української системи дошкільної освіти з огляду на сучасні виклики та оновлені державні стандарти. Дослідження виявило значну варіативність зарубіжних освітніх моделей (США, Японія, Іспанія, Чехія та ін.) щодо типів закладів, тривалості та рівнів кваліфікації, охоплюючи як класичні університети, так і спеціалізовані педагогічні семінарії. Головною спільною рисою провідних систем є орієнтація на формування конкретних професійно-педагогічних компетентностей, а також посилена практична та інтегрована підготовка. Узагальнення цих даних свідчить, що для підвищення конкурентоспроможності українських фахівців потрібно виконати аналіз наукових підходів, запозичивши кращі світові практики, зокрема у сфері структурування компетентностей та створення гнучких, багаторівневих шляхів здобуття професії.

Перспективи подальшого розвитку пов'язані з упровадженням дуальних форм навчання, розбудовою системи наставництва та узгодженням професійних стандартів з міжнародними вимогами, що сприятиме формуванню конкурентоспроможного сучасного вихователя.

1. Базовий компонент дошкільної освіти (Державний стандарт дошкільної освіти) ; нова редакція. URL: https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2021/12.01/Pro_novu_redaktsiyu%20Bazovoho%20komponenta%20doshkilnoyi%20osvity.pdf (дата звернення: 27.09.2025).

2. Мельник Н. І. Формування професійної компетентності спеціалістів дошкільної освіти в організації здоров'язберігального педагогічного простору ДНЗ у вищих навчальних закладах Німеччини та США. Василь Сухомлинський у діалозі з сучасністю: здоров'я через освіту : матеріали V Міжнар. та XIX Всеукр. пед. читань в м. Донецьку : у 4-х т. Т. 4. Донецьк, 2012. С. 82–86.

3. Мкртічян О. А. Дослідження проблеми підготовки майбутніх вихователів у зарубіжній теорії та практиці. Педагогічні науки. Херсон, 2020. Вип. 92. С. 61–67.

4. Професійний стандарт “Вихователь закладу дошкільної освіти”. URL: <https://mon.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennya-profesijnogo-standartu-vihovatel-zakladu-doshkilnoyi-osviti>.

5. Професійний стандарт “Керівник (директор) закладу дошкільної освіти”. URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/uploads/public/661/692/359/66169235967b4865291744.pdf>.

6. Сухенко Л. Підготовка педагогічних кадрів в Україні, Японії та США: компаративний аналіз. Дидаскал. 2019. № 19. С. 96–98.

7. Teachers and education staff. Initial education for teachers working in early childhood and school education. URL: <https://eurydice.eacea.ec.europa.eu/eurydia/romania/initial-education-teachers-working-early-childhood-and-school-education> (дата звернення: 27.09.2025).

References

1. Bazovyi komponent doshkilnoi osvity (Derzhavnyi standart doshkilnoi osvity) nova redaktsiia [Basic component of preschool education (State standard of preschool education) new edition] [in Ukrainian].

2. Melnyk, N. I. (2012). Formuvannia profesiinoi kompetentnosti spetsialistiv doshkilnoi osvity v orhanizatsii zdoroviazberihaiuchoho pedahohichnoho prostoru DNZ u vyshchyykh navchalnykh zakladakh Nimechchyny ta SShA [Formation of professional competence of preschool education specialists in organizing a health-preserving pedagogical space of preschool education in higher educational institutions in Germany and the USA]. *Vasyl Sukhomlynskyi u dialozi z suchasnistiu: zdorovia cherez osvitu: materialy V Mizhnar. ta KhIKh Vseukr. ped. chytan v m. Donetsku: u 4-kh t. Donetsk*, 82–86 [in Ukrainian].

3. Mkrtichian, O. A. (2020). Doslidzhennia problemy pidhotovky maibutnikh vykhovateliv u zarubizhnii teorii ta praktytsi [Research into the problem of training future educators in foreign theory and practice]. *Pedahohichni nauky*, Kherson, 92, 61–67 [in Ukrainian].

4. Profesiyni standart “Vykhovatel zakladu doshkilnoi osvity” [Educator of the foundation of preschool education] [in Ukrainian].

5. Profesiyni standart “Kerivnyk (dyrektor) zakladu doshkilnoi osvity” [Professional standard “Headmaster (director) of a preschool educational institution”] [in Ukrainian].

6. Sukhenko, L. (2019). Pidhotovka pedahohichnykh kadriv v Ukraini, Yaponii ta SShA: komparatyvnyi analiz [Teacher training in Ukraine, Japan and the USA: a comparative analysis]. *Dydaskal*, 19, 96–98 [in Ukrainian].

7. Teachers and education staff. Initial education for teachers working in early childhood and school education [in English].

Стаття: надійшла до редколегії 26.09.2025
доопрацьована 28.10.2025
прийнята до друку 07.11.2025

Nataliya Machynska¹, Nataliia Vinarchuk², Mariia–Tereza Sholovii³*Ivan Franko National University of Lviv,
Tuhan-Baranovskoho Str., 7, Lviv, Ukraine, UA–79005**¹nataliya.machynska@lnu.edu.ua;**²nataliia.vinarchuk@lnu.edu.ua;**³mariya-tereza.sholoviy@lnu.edu.ua*

The article is devoted to a comprehensive study of the features of professional training of future educators of preschool education institutions in the context of the foreign educational space. The relevance of the chosen topic is determined by current global challenges (pandemic and military aggression), which require teachers to be as flexible and resilient as possible and to be able to quickly adapt to social changes.

The need to modernise the Ukrainian preschool education system is clearly justified by the introduction of the new Basic Component of Preschool Education (2021), the implementation of the provisions of the Law of Ukraine “On Preschool Education” (2024), and the development of modern professional standards for educators and heads of preschool education institutions. These integration processes require domestic higher education institutions to thoroughly review their approaches to training specialists and implement the best foreign innovative methods and technologies that ensure their competitiveness.

The purpose of the study is to conduct a theoretical analysis, identify key features of the professional training of future educators for pedagogical activity abroad, and identify leading scientific approaches that underlie educational programs for the professional training of future educators in leading countries around the world. During the study, methods of theoretical analysis, synthesis, comparison, and systematisation were used to study international experience.

An analysis of the professional training of preschool education specialists in leading countries of the European Union, the United States, and Japan was carried out. Significant variability and the presence of common qualitative characteristics in scientific approaches to the professional training of future preschool education specialists have been identified. It was found that training is carried out in higher education institutions of various types (classical universities, humanitarian and municipal colleges, technical schools, seminaries) with varying durations of study, from two to four years.

Keywords: future educators, foreign experience, professional training, preschool education institution, higher education institution, scientific approaches.